

Existentie

Ruud van der Heijden

We hechten aan het leven,
vanaf het prilst begin.
'tWordt je voor niks gegeven,
maar er zit toekomst in.
Het eerste kreetje brabbelen,
is al 'n heel gedoe,
om overeind te krabbelen,
't lukt je, vraag niet hoe.
Het lopen is meer vallen,
de oogst 'n zere kop,
't zal niet je vreugd vergallen,
want je staat telkens op.

**Het bestaan dat lijkt zo wondermooi
als je weet hoe jij er mee moet leven
optimisme moet de doorslag geven
leef je leven op de bonnefooi**

Dan was je uit de kluiten
en groeit de luiert uit
Je richt je blik naar buiten
je neus tegen de ruit
het wisselen van je tanden
dat is voorbij alras
Je stapt aan moeders handen
dan naar de kleuterklas
Wat je als pup zult leren,
dat blijft je altijd bij.
Vaak zal men je bezeren,
maar jij klaart jouw karwei .